

บทความรับเชิญ

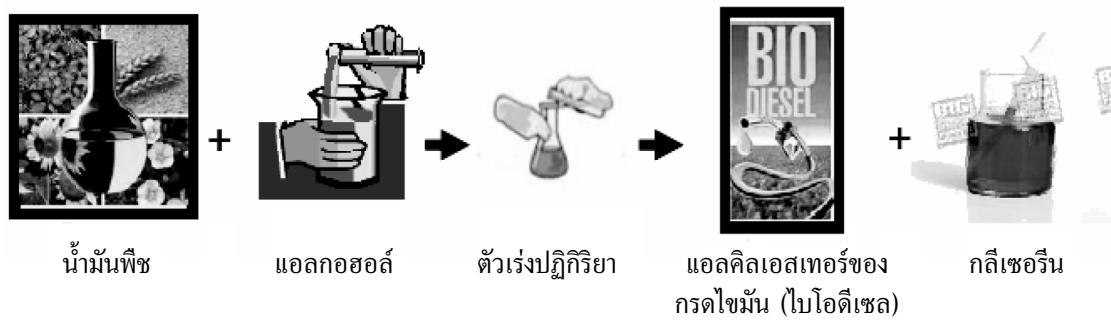
การผลิตไบโอดีเซลด้วยตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพ: เชื้อเพลิงชีวภาพยุคใหม่

วรรุตติ จุพาลักษณ์นุกูล*

โลกในปัจจุบันกำลังประสบกับปัญหาปริมาณน้ำมันที่ลดลงจนใกล้จะหมดลงทุกขณะ ราคาน้ำมัน จึงมีราคาแพงขึ้น สาเหตุประการหนึ่งที่สำคัญเนื่องจากปริมาณการผลิตเครื่องยนต์ดีเซลเพิ่มสูงขึ้น จึงมีการ ส่งเสริมงานสำรวจและวิจัยเพื่อค้นหาแหล่งพลังงานทดแทนอย่างกว้างขวาง หลายประเทศทั่วโลกกำลัง มุ่งศึกษาวิจัยหาเทคโนโลยีใหม่เพื่อการผลิตพลังงานจากมวลชีวภาพที่มีอยู่ในธรรมชาติ ข้อควรคำนึงในการตัดสินใจเลือกพัฒนาทางเลือกใหม่ที่สำคัญ คือ ผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพของมนุษย์ เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้น้ำมันจากฟอสซิล และสามารถควบคุมแหล่งพลังงานใหม่นี้ให้ผลิตได้อย่าง ต่อเนื่องและไม่มีวันหมด ไบโอดีเซลนับเป็นพลังงานทดแทนทางเลือกหนึ่งที่มีผู้สนใจศึกษา กันอย่างมากใน ปัจจุบัน

การใช้น้ำมันพืชมาเป็นแหล่งพลังงานเชื้อเพลิงแท้จริงแล้วได้เกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2440 เมื่อรูดอล์ฟ ดีเซล (Rudolph Diesel) ซึ่งเป็นชาวเยอรมัน ได้คิดค้นประดิษฐ์เครื่องยนต์ดีเซลเป็นครั้งแรก ของโลก และได้ทดลองใช้น้ำมันถั่วถิ่งกับเครื่องดีเซลซึ่งได้นำไปแสดงที่กรุงปารีส ในปี พ.ศ. 2443 ซึ่งเป็น ที่สนใจอย่างยิ่งของผู้เข้าชม ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางเกษตรอีกแนวทางหนึ่ง แต่ในขณะนั้นเรื่องราวของ ดีเซลยังไม่เป็นที่สนใจหรือแพร่หลายนัก เนื่องจากโลกในช่วงเวลานั้นมีน้ำมันปิโตรเลียมและถ่านหินใน ปริมาณมากเพียงพอในการใช้เป็นเชื้อเพลิง ในปี พ.ศ. 2455 ก่อนที่รูดอล์ฟ ดีเซล จะเสียชีวิตหนึ่งปี เขายังได้ กล่าวด้วยความเชื่อมั่นว่า ในอนาคตการใช้น้ำมันจากพืชมาเป็นเชื้อเพลิงจะต้องมีความสำคัญต่อมนุษย์ อย่างแน่นอน และสิ่งที่เขากล่าวก็เป็นจริงตั้งที่ปรากฏในปัจจุบัน ความสนใจการใช้น้ำมันพืชมาเป็นแหล่ง เชื้อเพลิง ได้กลับมาเป็นแหล่งพลังงานทางเลือกที่น่าสนใจอีกครั้งหนึ่ง อย่างไรก็ตามการใช้น้ำมันพืชโดยตรง หรือนำไปผสมกับตัวทำละลาย นับเป็นวิธีการที่ไม่เหมาะสมกับการนำไปใช้ในเครื่องยนต์ เนื่องจากจะสร้าง ปัญหากับการทำงานของเครื่องยนต์ได้ในระยะยาวจากการสันดาปที่ไม่สมบูรณ์ ในเวลาต่อมา นักวิทยาศาสตร์ ก็สามารถคิดค้นตัดแปลงน้ำมันพืชให้มีความหนืดลดลงและมีคุณสมบัติต่างๆ ที่ดีเมื่อน้ำมันดีเซล อีกทั้ง มีข้อดีหลายประการที่เหนือกว่าน้ำมันดีเซล โดยผ่านกระบวนการทางเคมีคือ ทราบส์ເອສເທອຣີຟິເຄັນ

ไบโอดีเซล คือ แอลกิลเอสเทอร์ของกรดไขมัน ที่ผลิตได้โดยกระบวนการปฏิกิริยาทางเคมีที่เรียกว่า ทรานส์อเลสเทอโรฟิเดชัน โดยนำน้ำมันพืชหรือไขมันสัตว์มาทำปฏิกิริยาร่วมกับแอลกอฮอล์ เช่น เมทานอลและ เอทานอล สุดท้ายของปฏิกิริยาจะได้แอลกิลเอสเทอร์ของกรดไขมันหรือไบโอดีเซลนั่นเอง นอกจากนี้แล้ว จะเกิดกลีเซอรีนเป็นผลิตภัณฑ์ร่วมอีกด้วย ข้อดีของการใช้ไบโอดีเซลมีมากมาย เช่น สามารถลด การนำเงินตราออกนอกประเทศโดยการลดปริมาณการซื้อน้ำมันดิบจากประเทศผู้ผลิตน้ำมันได้อย่างมหาศาล ยิ่งกว่านั้นเมื่อเปรียบเทียบกับน้ำมันดีเซล การใช้ไบโอดีเซลช่วยรักษาสภาพลิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นได้ เพราะ เป็นเชื้อเพลิงสะอาดลดผลิตจากพืช น้ำมันสัตว์ แม้กระถั่งน้ำมันที่ใช้แล้วก็ตาม จากการศึกษาวิจัยปรากฏว่าการ ใช้น้ำมันไบโอดีเซลสามารถลดการปล่อยก๊าซภาวะเรือนกระจก เช่น คาร์บอนมอนอกไซด์ รวมทั้ง ไฮโดรคาร์บอนที่ไม่ได้เผา完全 และฝุ่นเขม่า สำหรับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดขึ้นพืชก็สามารถนำกลับ ไปใช้ประโยชน์ให้กับตนเองในการสังเคราะห์แสงได้หมด จึงไม่มีก๊าซชนิดนี้ปลดปล่อยในสิ่งแวดล้อม ที่สำคัญเป็นเชื้อเพลิงที่ปราศจากซัลเฟอร์ไม่สร้างสารพิษแกรมนูนย์ นอกจากนี้แล้วสามารถใช้ไบโอดีเซล ได้โดยไม่ต้องดัดแปลงเครื่องยนต์หรือดัดแปลงเพียงเล็กน้อย ซึ่งชื่นอยู่กับอัตราส่วนการผสมไบโอดีเซล และน้ำมันดีเซล

รูปที่ 1 กระบวนการทรานส์อเลสเทอโรฟิเดชันของน้ำมันพืชเพื่อผลิตไบโอดีเซล

วัตถุดินที่นำมาผลิตใบโอดีเซลคือห้ามันพืชชนิดต่างๆ การเลือกชนิดของพืชห้ามนโดยหลักใหญ่แล้วอยู่ที่ว่าพืชใดที่เจริญเติบโตและให้ผลผลิตได้ดีในพื้นที่นั้นๆ เช่น ห้ามันถั่วเหลืองใช้เป็นวัตถุดินในสหรัฐอเมริกาน้ำมันจากเมล็ดเรพนิยมใช้เป็นวัตถุดินในยุโรป ส่วนน้ำมันที่ใช้แล้วในครัวเรือนหรืออุตสาหกรรมอาหารมักใช้ผลิตใบโอดีเซลในประเทศที่พัฒนาแล้วและมีพื้นที่เกษตรน้อย เช่น ประเทศไทยถือเป็นสู่คำและน้ำมันที่ใช้แล้ว และวางแผนเพิ่มการผลิตใบโอดีเซล 8.5 ล้านลิตรต่อวัน เพื่อใช้สมกับดีเซลร้อยละ 10 ในปี พ.ศ. 2554 และให้มีการส่งเสริมการผลิตใบโอดีเซลในชุมชน และสนับสนุนการเพิ่มพื้นที่การปลูกปาล์มและสนับสูดให้มีปริมาณที่เพียงพอเพื่อป้อนโรงงานผลิตใบโอดีเซล อย่างไรก็ตามมาตรฐานของใบโอดีเซลที่ผลิตขึ้นเป็นเรื่องสำคัญที่สุดในการควบคุมให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดสำหรับการนำมาใช้กับเครื่องยนต์โดยไม่มีปัญหาใดๆ

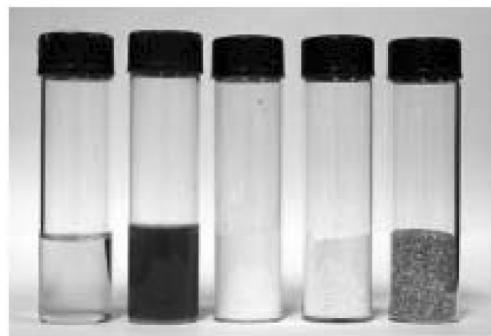
รูปที่ 2 ตัวอย่างพืชห้ามนในประเทศไทย เช่น ปาล์ม สนับสูด มะพร้าว

ในกระบวนการผลิตใบโอดีเซลจำเป็นต้องมีตัวเร่งปฏิกิริยาให้ได้ผลผลิตเร็วและสมบูรณ์ขึ้น ซึ่งตลอดเวลาที่ผ่านมา尼ยมใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาทางเคมี คือ โซเดียมไสดรอกไซด์ หรือ โพแทสเซียมไสดรอกไซด์ เป็นต้น การผลิตโดยกระบวนการทางเคมีนี้สามารถใช้ได้และเหมาะสมกับไขมันสัตว์หรือน้ำมันพืชที่ไม่มีไขมันอิสระ หรือมีอยู่ในปริมาณที่น้อยมากเป็นองค์ประกอบ โดยการใหม้มันอิสระนี้อาจทำให้มีผลเสียต่อความบริสุทธิ์ของกลีเชอรีน ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ข้างเคียงที่สำคัญอีกชนิดหนึ่งที่มีประโยชน์ จึงจำเป็นต้องมีขั้นตอนเพิ่มขึ้นเพื่อแยกทั้งใบโอดีเซลและกลีเชอรีนให้บริสุทธิ์ ซึ่งในกระบวนการดังกล่าวจะทำให้มีผลเสียและกระบวนการต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้กระบวนการผลิตใบโอดีเซลด้วยตัวเร่งปฏิกิริยาเคมีนี้ต้องใช้อุณหภูมิสูง ดังนั้นเพื่อให้การผลิตใบโอดีเซลได้รวดเร็วและให้ผลผลิตสูง จึงต้องใช้พลังงานในกระบวนการผลิตค่อนข้างสูงตามไปด้วย

รูปที่ 3 กระบวนการผลิตใบโอดีเซล

ในปัจจุบันงานวิจัยของเรามุ่งความสนใจสู่การค้นคว้าวิจัยตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพซึ่งมีข้อดีเหนือตัวเร่งปฏิกิริยาทางเคมีหลายประการ ตัวเร่งปฏิกิริยาทางชีวภาพ (biocatalyst) เช่น ไลเพส (lipase) เป็นเอนไซม์ชนิดหนึ่งที่พบได้ในสิ่งมีชีวิตต่างๆ โดยเฉพาะจากจุลินทรีย์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น แบคทีเรีย รา และยีสต์ การผลิตใบโอดีเซลโดยตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพนี้นับเป็นกระบวนการใหม่ที่เป็นที่สนใจอย่างยิ่ง วิธีการนี้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ไม่ต้องใช้พลังงานมากมาย เนื่องจากเกิดขึ้นในสภาพอุณหภูมิปกติทั่วไป ส่วนกรดไขมันอิสระที่มีอยู่ในน้ำมันไม่สร้างปัญหาใดๆ ในกระบวนการผลิตใบโอดีเซล กลีเซอรีนซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ข้างเคียงเกิดขึ้นจะอยู่ในรูปเดิมไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ จึงสามารถแยกออกมาจากใบโอดีเซล ได้ง่าย และสามารถใช้ประโยชน์ต่อไปโดยไม่ต้องผ่านกระบวนการการทำให้บริสุทธิ์ ซึ่งแตกต่างจากการวนการผลิตโดยการใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาทางเคมี วิธีการใช้เอนไซม์ไลเพสโดยให้อยู่ในรูปตรีงนวัสดุแข็งและสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้โดยที่ยังรักษาความสามารถในการเร่งปฏิกิริยาได้เหมือนเดิม ซึ่งจะทำให้ลดปัญหาราคาของเอนไซม์ที่สูงอยู่ให้ลดลงได้ ประโยชน์ที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ในกระบวนการที่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพเพื่อการผลิตใบโอดีเซลจะยังสามารถรักษาสภาพของวิตามินอีที่มีอยู่ในน้ำมันพืช เช่น น้ำมันปาล์มในปริมาณสูงไม่สูญเสีย ซึ่งสามารถแยกออกมาใช้ประโยชน์ได้และมีมูลค่าสูง ในขณะที่สารเหล่านี้ถูกทำลายโดยความร้อนในกระบวนการผลิตใบโอดีเซลด้วยการใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาทางเคมี อย่างไรก็ตามการใช้เอนไซม์เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาชีวภาพในการผลิตใบโอดีเซลยังมีประเด็นที่ต้องพัฒนาอีกมากมาย เช่น จะทำอย่างไรให้เอนไซม์ลดลงจนเป็นที่พอดีที่จะสามารถนำมาใช้ในระดับอุตสาหกรรมได้ และการพัฒนากระบวนการผลิตจากการเร่งปฏิกิริยาชีวภาพอย่างประหยัดด้วยต้นทุนที่สามารถแบ่งขั้นกับกระบวนการทางเคมีหรือวิธีอื่นๆ ได้

รูปที่ 4 ตัวอย่างเอนไซม์ตรึงรูป

เอกสารอ้างอิง

1. วรรุติ จุฬาลักษณ์กุล. 2548. การผลิตไบโอดีเซลโดยกระบวนการกระดันด้วยเอนไซม์ไลเพส. *Energy Plus กระทรวงพลังงาน* 6: 24.
2. Chulalaksananukul, W., Condoret, J. S. and Combes, D. 1992. Kinetics of Geranyl Acetate Synthesis by Lipase-Catalysed Transesterification in n-Hexane. *Enzyme and Microbial Technology* 14: 293-298.
3. Chulalaksananukul, W., Condoret, J. S. and Willemot, R. M. 1990. Kinetics Study of Esterification by Immobilized Lipase in n-Hexane. *FEBS Letters* 276: 181-184.
4. Iso, M., Chen, B., Eguchi, M., Kudo, T. and Shrestha, S. 2001. Production of Biodiesel Fuel from Triglycerides and Alcohol Using Immobilized Lipase. *Journal of Molecular Catalysis B* 16: 53-58.
5. Marty, A., Chulalaksananukul, W., Condoret, J. S., Willemot, R. M. and Durand, G. 1990. Comparison of Lipase-Catalysed Esterification in Supercritical Carbon Dioxide and in n-Hexane. *Biotechnology Letters* 12: 11-16.
6. Marty, A., Chulalaksananukul, W., Condoret, J. S., and Willemot, R. M. 1992. Kinetics of Lipase-Catalyzed Esterification in Supercritical CO₂. *Biotechnology Letters* 39: 273-280.
7. Shimada, Y., Watanabe, Y., Samukawa, T., Sugihara, A., Noda, H., Fukuda, H. and Tomonaga, Y. 1999. Conversion of Vegetable Oil to Biodiesel Using Immobilized *Candida antarctica* Lipase. *Journal of the American Oil Chemists' Society* 76: 789-793.
8. Soumanou, M. M. and Bornscheuer, U. T. 2003. Improvement in Lipase-Catalyzed Synthesis of Fatty Acid Methyl Esters from Sunflower Oil. *Enzyme and Microbial Technology* 33: 97-103.